

[Glistrup.]

damentalt fra den politik, som er ført i de sidste 15 år, og som ikke mindst præger grundlaget for de offentlige aktiviteter. Disse syv linjer er meget værdifulde, og det er næsten det eneste værdifulde i det store dokument, finansministeren har sat sammen til folketingsudvalget vedrørende fremskridtspartiets ændringsforslag. Resten er stort set bare en serie misforståelser.

Men mærk vel dette, som finansministeren fremhæver, det „afviger fundamentalt fra den politik, som er ført i de sidste 15 år.“ Hvad var det, der skete for 15 år siden? Det var, at socialdemokratiet skiftede over fra sin hidtidige måde at blive ledet på til at få en cand. polit. til at stå i spidsen for partiet. Det var fra det tidspunkt, den ulykkelige udvikling i Danmark passende kan dateres, nu blev det ikke den fattige, den syge og den uheldige, man lagde vægt på at hjælpe og støtte, men det var bureaukraterne, kontormanden, teknokraten, som blev dem, man fra socialdemokratiets side i sin praktiske politik kom ind på at støtte meget.

Jeg tager ikke for store ord i munden, når jeg siger, at jeg er af den opfattelse, at de, der bærer arven videre fra Staunings og Steinckes tid, er fremskridtspartiet og ikke socialdemokratiet. Dér står vi med hensyn til det samfund, vi vil skabe, og så kan vi diskutere midler og enkelte ændringsforslag, men vi kan ikke med rimelighed stå og pådutte hinanden, at vi vil et andet samfund.

Jeg er overbevist om, at også socialdemokratiet vil det samme samfund, men socialdemokratiet har bare været særdeles uheldigt med hensyn til, hvilke midler der skal bruges, og der er sådan set ikke noget besynderligt i, at når et parti bliver 100 år gammelt og efterhånden bliver belastet med alle disse forlig, man er indgået i, og man er blevet slidt op af dagligdagens arbejde, har man svært ved at kunne følge og se det rigtige mål og virkelig arbejde hen imod det.

Det, man så kan diskutere, og det, som jeg er taknemlig for, at man har lagt op til at diskutere fra ordførernes side i dag, er: hvordan vil de enkelte ændringsforslag, som fremskridtspartiet kommer med, kunne fungere? Det er jo desværre således, at sådan som taletiden nu engang er opbygget her, kan vi ikke nå virkelig i detaljer at gå ind

på hvert enkelt punkt, men vi har selvfølgelig lyttet med stor interesse både til det, hr. Christophersen sagde, til det, fru Grethe Philip sagde, og til det, hr. Lysholt Hansen sagde i det lange indlæg, han brugte på fremskridtspartiet, og vi vil selvfølgelig tage det med i vore overvejelser af, om vi kan gøre vore forslag endnu bedre, end vi mener de er i øjeblikket. Vi mener afgjort, at hvert og ét af vore forslag er realistiske, og det er en fuldstændig forkert måde, man karakteriserer dem på fra de tidligere ordføreres side, men vi er selvfølgelig rede til at tage en debat om hvert enkelt forhold.

For at tage noget af det centrale af det, der har været fremme i indlæggene, er der spørgsmålet om de offentligt ansatte. Hr. Poul Dam, der ikke bare måtte nøjes med at have to sekunders taletid til hvert enkelt forslag, men som åbenbart også kun har haft to sekunders læsetid til hvert enkelt forslag, havde ikke fundet frem til blandt fremskridtspartiets ændringsforslag noget, der var overensstemmende med vores programsætning med hensyn til at nedskære den offentlige administration. Hvor er det blevet af? Jo, hr. Poul Dam, det findes skam. Både vedrørende paragraffen om kildeskattedirektorat, ligningsdirektorat, bestemmelserne om landbrugsministeriets matrikeldirektorat og et væld af andre steder: turistrådet, studenterrådet er vi inde på det. Men man må bare gøre sig klart, og her er vi helt enige med de gamle partiers ordførere, at et program med afvikling af indkomstskatten som værende moderne kan ikke gennemføres fra det ene år til det andet. Derfor har vi opbygget et 6 års program, inden for hvilket det skal gennemføres, og hvori dette år er det første af de 6 år, der er tale om. Og her har hr. Poul Dam da helt ret i, at man skal først søge at nedtrappe og overføre de offentlige aktiviteter til den private sektor, før man kan begynde at skære ned på den offentlige administration i det helt store omfang. Derfor er det ganske naturligt, at det ikke findes i forslaget til finanslov her for overgangsåret, for året 1976-77.

Hr. Lysholt Hansen mente på dette område bl. a. at kunne angribe os ved at sige, at offentligt ansatte er gode medborgere, der udfører et nyttigt arbejde, og så troede han, at han med den sætning polemiserede